

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ferjančičev jezikovni predlog in Mladočehi.

Poslanec dr. Ferjančič je dne 3. t. m. predložil permanentnemu odseku za reformo civilno-pravnega reda samostalni predlog, naj se v civilno-pravni red postavi določba, zagotavljačo jezikovno ravnopravnost pri sodiščih, in sicer v civilnih pravnih.

Podpisali so ta predlog slovenski, hrvaški, ruski, rumunski in srbski poslanci, niso ga pa podpisali niti poljski niti češki poslanci. Umevno je, da je to obudilo precej začudenja, zlasti pa so se čule rezke sodbe glede postopanja mladočeskkih poslancev. Zategadelj se nam zdi umestno, stvar nekoliko pojasniti.

Poslanec notranjskih kmetijskih občin je bil najprej priredil predlog, kateri je imel v očeh bolj slovenske razmere in je namerjal zagotoviti, da se bodo izdajala slovenska rešila, pisali slovenski zapisniki, osobito bodoči obravnavni zapisnik in za javno sejo namenjena poročila o slučajih. Češki poslanci so se izrekli zoper ta predlog, vsled česar ga je dr. Ferjančič opustil. Ker pa je sedaj prilika, da se zagotovi zakonitim potom jezikovna ravnopravnost, katera bi sicer bila odvisna od dobre volje vsake vlade, — zakaj administrativne naredbe se dajo tudi administrativnim potom preklicati — povabil je naš poslanec češke poslance na pogovor, da se doseže v tej stvari potrebno porazumljenje. Na ta pogovor so prišli poslanci dr. Vašaty, dr. Brzard, dr. Engel, dr. Kaizl in dr. Pacák ter so se vsi izrekli za predlog, kateri je potem dr. Ferjančič tudi izročil permanentnemu odseku za reformo civilno-pravnega reda po nastopnem besedilu: „§ ... Stranke in njih zastopniki se morajo v svojih pisemnih ulogah ali ustnih naznanilih posluževati jednega izmed deželnih jezikov in mora sodišče v tem jeziku pisati vse zapisnike in rešitve ter je izdajati.“

Kakor rečeno, bili so imenovani češki poslanci s predlogom popolnoma zadovoljni in nekateri iz njih so pooblastili dra. Ferjan-

čiča, naj jih podpiše na predlog, če bi slučajno ne bili navzočni.

Taka zakonita določba je za vse v manjšini se nahajajoče narodnosti v naši državni polovici prevažna, zakaj lahko se primeri, kakor se je dosihdob skoraj praviloma primerilo, da pride na krmilo takim narodnostim sovražna vlada in če prekliche administrativne jezikovne naredbe, bilo bi konec ravnopravnosti v zvezi čl. 19. drž. osnovnih zakonov.

Ko je pa prišel čas, podpisati Ferjančičev predlog, so to češki poslanci odklonili. To je obudilo opravičeno začudenje, in staročeski listi so tudi zaradi tega ostro prijeli mladočeske poslance.

Razlogi, katere so vsled tega navedli češki poslanci za svoje postopanje, ki je, brez ovinkov povedano, prava persiflaža slovanske vzajemnosti, so do cela nič evi. Oglejmo si jih!

Češki poslanci pravijo, da je jezikovno vprašanje že rešeno in da ni potrebna nobena zakonita določba; v dokaz pa se sklicujejo na obnovljeni češki deželni red cesarja Ferdinanda in na člen 19. drž. osnovnih zakonov. Kako nesrečen je ta izgovor, ni treba dokazovati. Vlada ne priznava obnovljenega češkega dež. reda Ferdinanda II. pravno-veljavnim, § 19. pa obstoja tako na Slovenskem, kakor na Češkem samo na papirji, in bila so dosedaj vsa prizadevanja, izposlovati njega popolno izvedenje, povsem brezuspešna. Jezikovno vprašanje torej še nikakor ni rešeno in zato denemo lahko ta razlog „ad acta“.

Resnejši je ugovor, da češki poslanci Ferjančičevega predloga zategadelj ne morejo podpirati, ker bi zamogel biti nevaren uvedenju češčine kot notranjega uradnega jezika na Češkem. Ta ugovor je vsekakor vreden uvaževanja. Čehi delujejo na to, da se uvede na Češkem njihov jezik tudi kot notranji uradni jezik. Kako pa mislijo to izposlovati? Ne parlamentarnim potom! Čehi ne mislijo predlagati, naj se sklene v tem oziru poseben zakon, nego se pogajajo z vlado, da ustreže njihovi želji admini-

strativnim potem. To pa stori vlada lahko tudi če bi se Ferjančičev predlog vzprejel, ker ta predlog nikakor ne prejudicira češkemu notranjemu uradnemu jeziku, kar so zgoraj imenovani češki poslanci pri posvetovanju z drom. Ferjančičem sami in izrecno priznali.

Tudi ta argument je torej povsem ničev in je nagibe postopanju čeških poslancev iskati drugod.

Reklo se je, da češki poslanci ne morejo podpirati Ferjančičevega predloga, ker nima upanja, da bi obveljal. Češki poslanci so zadnja leta stavili nebroj predlogov, o katerih so v naprej vedeli, da ne bodo nikdar obveljali, pa jih to ni nič motilo. Zatorej ne verjamemo, da bi bila ta okolnost kolikaj uplivala na češke poslance, pač pa sodimo, da so bili zanje deloma merodajni oziri na vlado. Vprašali so namreč pravosodnega ministra grofa Gleispacha, kako sodi o Ferjančičevem predlogu, in ko jim je minister povedal, da obžaluje, ker se je sprožil predlog, s katerim se baje vrže političen moment v te zakone, so se češki poslanci odločili, odreči Ferjančičevemu predlogu svoje podpise. Najbrž je to njih namero podkrepila tudi misel na njih državno pravo. Oni imajo tudi glede jezika svoje zgodovinsko stališče; vedno so jim v mislih tisti časi, ko je na Češkem bila samo češčina uradni jezik in ker obnovitvi teh razmer nečejo prejudicirati, jim je ljubše, da zakoni nič ne reko o ravnopravnosti, kakor da bijo zagotovili vsem narodom.

To in pa oziri na vlado so razlogi postopanju čeških poslancev, vse druge navedbe so prazni izgovori. Slovenci moramo tako postopanje iskreno obžalovati, ne samo ker Čehom nič ne koristi, nam pa veliko škoduje, nego tudi zategadelj, ker so češki poslanci tu pokazali, da nimajo pravega zmisla za istinito ravnopravnost, ter nam odprli pretužno perspektivo za slučaj, da se oživotvori češko državno pravo.

Izvestni krogi pa naj iz tega slučaja posna-

Listek.

„Matica Slovenska“.

III.

Oceniti nam je še dve „Matičini“ knjigi in sicer tisti, ki utegneta širje kroge slovenskega čitajočega občinstva še najbolj zanimati: „Knezove knjižnice“ II. zvezek in „Zabavne knjižnice“ IX. zvezek.

Zgolj leposlovne vsebine ni nobena teh dveh knjig. Knezova knjižnica prinaša dve povesti: „Gorski potoki“, spisal Ivan Gorec in „Planinska idila“ spisala Pavlina Pajkova, vrh tega pa še životopis Matije Valjavca, sedanji generaciji že precej malo znanega pesnika in zasluženega jezikoslovca.

Valjavčev životopis je spisal najboljši slovenski essayist prof. Fr. Levec. Pisatelj ima to redko lastnost, da zna literarne profile s kratkimi in krepkimi potezami orisati in ustvariti plastično podobo dotičnih značajev. Pogodil je tudi Valjavca kot človeka, pesnika in zbiralca narodnega blaga. Dasi je to prav za prav literarno zgodovinska studija, vender nič ne ugovarjamo, da se je priobčila v „Knezovi knjižnici“, saj pozna občinstvo še vse premalo življenje in delovanje tistih mož, kateri so položili temelj naši literaturi. Gotovo bi „Matica“ ustregla vsem članom, ako bi izdala v posebni

knjigi životopise vseh prvih slovenskih pesnikov in pisateljev, seveda bi morali biti tako pisani, kakor je pisan Valjavčev životopis.

Povest „Gorski potoki“ je vzeta iz ljubljanskega življenja, a specifično lokalnega kolorita nima, dasi se v njej imenujejo v Ljubljani dobro in slaba znana imena. V njej se popisujejo doživljaji dveh mladih, službe čakajočih mož in ljubavno razmerje jednega iz njih ter tega razmerja srčni izid.

„Planinska idila“ naslovljena povest slika „interesantnega“ moža, ki pride v samotni kraj, da tam pozabi svojega srca gorje. Tu se zaljubi v nedolžno, ljubo dekle ter se hoče z njo poročiti, ko izve, da njegova žena še živi. Dekle ga odslovi dasi bi se mogla z njim civilno poročiti, ostane mu pa zvesta ter odkloni snubitev vrlega mladeniča. Za nekaj let umrje žena „interesantnega“ moža in ta pride po svojo verno čakajočo ga nevesto.

Tudi ko bi ne bilo zapisano, da je to povest spisala Pavlina Pajkova, bi vsakdo uganil, da je njena.

„Zabavna knjižnica“ prinaša zgodovinsko črtico „Čolnarji in brodniki na Ljubljani in Savi“, katero je na podlagi skrbno zbranega materiala spisal prof. Ivan Vrhovec. Zanimiva je ta črtica zategadelj, ker zna nje pisatelj tudi najsuhoparnejše stvari jako zanimivo pripovedovati in opisovati, a

da bi bila za „Zabavno knjižnico“ primernejša nego za „Letopis“, tega bi se ne drznili trditi.

Povest „Temni oblaki“ je spisal mlad pisatelj, ki se skriva za psevdominom Dobravec. Dejanje se vrši na Notranjskem. Imovitega Korenčana sin si pridobi srce dekleta iz dobre rodbine, Gabrijele Lesarjeve, katere oče je bil svoj čas zavratno umorjen. Malopridni ljudje obdolže starega Korenčana, da je umoril in oropal Lesarja, vsled česar se zaroka razbije. Mladi Korenčan zasleduje pravega morilca in posreči se mu dokazati njegovo krivdo; posledica tega je občna sreča in zadovoljnost.

Vse te tri povesti imajo iste slabosti: pisane so po stari šabloni, dogodbe so prevsakdanje, skoro bi rekli nekoliko trivialne, situacije pa niso dovolj plastično popisane. Pisatelji menijo, da dobi kaka povest lokalni kolorit, če se imenujejo določni kraji, a vsaka teh treh povestij bi se lahko godila tudi na Angleškem, ne da bi v njih našel slovenski kolorit. Posamezni značaji niso psihološko resnično izvedeni in kar je poglobljena napaka: konec je v vseh treh povestih prisiljen ker ni logična in neizogibna posledica predočenih dogodkov, nego nastane prav kakor v nemških veseloigrah, v katerih igrajo odločilno ulogo izgubljeni medaljoni, vsled unanjih uplivov. V povesti „Gorski potoki“ — katera se odlikuje po krepkem izvirnem slogu in dobrem karakteriziranju nekaterih oseb, ter je brez

mejo, koliko vrednosti pripisujejo uprav „najboljši Slovani“ tisti ideji, ki se zove „slovanska vzajemnost“.

Državni zbor.

Na Dunaji, 12. marca.

Dne 12. t. m. je bil v državnem zboru oglašen mej govorniki gospod poslanec Koblar, ter je hotel potegniti se za delavce, posebno za rudarje v Idriji in žrebkarje na Gorenjskem o priliki proračuna poljedelskega ministerstva. Ali razni predgovorniki, ki so svoje govore grozovito raztezali, in posebno poljedelski minister grof Ledebur, kateri je imel silno dolg in dolgočasen govor, kakor da bi hotel uvesti obstrukcijo, so mu preprečili, da ni mogel priti na vrsto. Zato je pa stavil g. Koblar naslednje 4 resolucije, katere je zbornica sprejela, da so se odkazale v budgetnem odseku. Potem pridejo v zbornici v pretres v jesenskem zasedanju, kjer bode mogoče govoriti obširneje, posebno ako vlada med tem časom ne bode ničesar ukrenila na korist delavcem. Resolucije, katere obsegajo glavne težnje idrijskih delavcev in učiteljstva ter jedna, ki se tiče železniških nadlog, se glase:

I. resolucija. Z ozirom na to, da je budgetni odsek in nato zbornica l. 1893. pozivljala vlado, da naj blagovoljno dalje skrbi za izboljšanje položaja rudarskih delavcev v Idriji, da se pa doslej v tem oziru ni ničesar zgodilo;

z ozirom na to, da so vsled tega, ker se zadnja štiri leta na neutemeljen način odteguje rudarskim delavcem, ki so hišni posestniki, prejemanje stavbinskega lesa za popravilo hiš, katerega so od nekdanj prejemali kot nekak servitut ali zastonj, ali vsaj za polovično ceno iz eraričnih gozdov, britko zadeti tudi delavci in pazniki, ki nimajo hiš, ker vedno še primanjkuje eraričnih stanovanj in se vsled tega draže manj zdrava privatna stanovanja; ako vzamemo v poštev, da je tržna cena žita silno padla in da je vsled tega naturalna plača za delavce in provizioniste izgubila na polovico vrednosti;

ako dalje vpoštevamo, da se rudarskim delavcem čas aktivne vojaške službe ne všteta niti pri napredku v službi, niti k proviziji in za časa vojaških vaj ustavlja plača, mora pa delavec, ko pride od vojakov vslužiti limito, katerega je mej tem časom prejemala njegova družina in so na ta način močno oškodovani branilci domovine;

z ozirom na to, da je večina vnanjih delavcev uvrščena v nižje plačilne razrede in da izboljšanja delavskih plač z l. 1892. ne čutijo rudarji, delujoči v akordu, dokler se ne zviša akordna plača (tako n. pr., da ne navajam bolj kričečih slučajev, zasluži stalen rudarski delavec, ki ima rediti ženo in 5 otrok, za 25 šilt le 13 gld. 66 kr., in ko se mu odtegne limito, na koncu meseca dobi izplačanih le 5 gld. 22 kr.) izročeni so delavci in njih družine še vedno največji bedi:

pozivlja se vnovič nujno c. kr. vlada, da poskrbi kar najhitreje za izboljšanje položaja delavcev pri državnem rudniku v Idriji.

dvoma mej vsemi tremi najboljša — reši originalen stotnik kritično situacijo, v povesti „Temni oblaki“ se dobi slučajno listnica in se ž njo izkaže krivda morilčeva, v „Planinski idili“ pa pomore smrt prve žene, da se „interesantni“ Oger in njegova Alenka dobita. Vzlic tem nedostatkem pa smo preverjeni, da bodo vse tri povesti ogromni večini čitajočega občinstva jako ugajale. Pripovedovanje je v vseh treh lahko in gladko, dejanje živahno in zanimivo, zapletke so, četudi ne nove pa interesantne in — ne rešujejo se težki problemi niti se ne podajajo „studije“ iz sodobnega socialnega življenja (povest „Gorski potoki“ je taki studiji še najbolj podobna), kar masi občinstva v nas še ne ugaja.

Ker so zadnji čas prišle tudi pri nas v navado literarne etikete in se mnogo piše in čuje o „realizmu“ in o „idealizmu“, utegne kdo vprašati, kateri teh šol pripadajo imenovani trije pisatelji. Odgovor na to je lahak: vsi trije pripadajo šoli starih nemških novelistov, sicer pa je etiketa stvar brez pomena, glavno je vprašanje, ali imajo pisatelji kaj talenta in na to lahko z mirno vestjo rečemo, da ga imajo, ne talent kakega Balzaca, ali Tolstoja, nego skromni talent kakega Dumasa st., Hackländerja ali Viljema Hauffa, ki pa tudi niso bila napačni pripovedovalci in se utegnejo še čitati, ko bodo moderni naturalisti že davno pozabljeni.

II. resolucija. Z ozirom na to, da se je provizorični provizijski normale za rudniške delavce v Idriji l. 1885. le neznatno izboljšal, oni za vdove in sirote ima pa še vedno za podlago reskript dvorne kamore z leta 1791. in vsled tega največ vdov dobiva le po 1 gld. 90¹/₂ kr., in ko se odtegne limito-žito, 63¹/₂ kr., oziroma le 44¹/₂ kr. mesečne provizije in popolne sirote, ko se jim odtegne limito, celo le 17 kr. mesečne provizije, tedaj po 1/2 krajcarja na dan, in so tako v nevarnosti, da bi lahko umrle za lakotjo, nasproti pa država prejema vsako leto skoro do pol milijona čistih dohodkov od Idrijskega rudnika;

pozivlja se najnujnejše c. kr. vlada, da odpravi provizorični provizijski normale iz l. 1791, ker nikakor ne ustreza več zahtevam časa, in da prav kmalu definitivno uredi in zdatno izboljša vsem provizionistom pri c. kr. rudarskem in gozdnem erarju v Idriji, in posebno ubogim vdovam in sirotam preskrbnino.

III. resolucija. Z ozirom na to, da je služba učiteljev in učiteljic na c. kr. rudarski ljudski šoli v Idriji zaradi prenapolnjenja razredov zelo težavna in ker plače učiteljstva v tem rudarskem mestu zaradi draginje živila potrebuje ureditve in izboljšanja in

z ozirom na to, da učiteljstvo na drugih c. kr. ljudskih šolah, n. pr. v Trstu, uživa subvencije doklade:

se c. kr. vlada nujno pozivlja, da dovoli tudi učiteljem in učiteljicam na c. kr. rudniški ljudski šoli v Idriji subvencije doklade.

IV. resolucija. Ker je vsled pešanja male železne industrije na Kranjskem posebno položaj kovačev v Železnikih postal zelo kritičen, in je ta, stoletja lepo cvetoči in velike dače v cesarski erar plačujoči fužinarski kraj v največji nevarnosti, da popolnoma propade:

pozivlja se najnujnejše c. kr. vlada, da prebivalcem železnikov prikoči kar najhitreje na pomoč ali s podpiranjem male železne industrije, ali, ker ima na razpolago dovolj sredstev, da utemelji kako fabriko ali kaj drugega, da bodo ljudje mogli živeti.

* * *

V današnji seji se je dognala razprava o proračunu poljedelskega ministerstva. Razen poljedelskega ministra grofa Ledeburja je govorilo tudi mnogo poslancev, a vse, kar so povedali, se je v zbornici in prav pri tej debati že tolikrat slišalo, da tega ni treba ponavljati.

Koncem seje sta prišli na vrsto dve, nas Slovencev tičeči se interpelaciji. Posl. Višnikar je interpeliral zaradi ukaza celovškega okr. glavarja Mac Nevina glede pisave lastnih imen, posl. dr. Gregorič pa glede sestave imenika porotnikov pri goriškem okr. sodišču.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 13. marca.

Izključenje Lewakowskega iz poljskega kluba je vzbudilo veliko presenečenje. Mnogi poljski listi zaradi tega hudo napadajo klub. Protisemitski časopisi pa občno slikajo klube kot jako škodljivo napravo, ker ovirajo svobodo poslancev. Zahtevaje namreč, da se bi s posebnim zakonom zabranilo vsako pritiskanje na poslance s strani klubov. Če je zakonito prepovedano volilcem dajati naročila poslancem, kako naj bi pa jim klubi prepovedovali. Po našem mnenju bi bil tak zakon povse brezuspešen, kakor je tudi zakon, da volilci ne smejo pritiskati na poslance, brezuspešen. Vsak poslanec se mora ozirati na želje volilcev, drugače dobi nezaupnico ter mora odložiti mandat po parlamentarnih običajih. Priznamo pa radi, da je pritisk klubov večkrat škodljiv, to so zlasti Slovenci skusili v Hohenwartovem klubu.

Kdo bode dunajski župan? Če je verjeti vladnim in protisemitskim listom, jih je mej protisemiti že več, ki bi radi volili koga drugega za župana, ko vlada dr. Luegerja noče potrditi. Samo ne upajo se reči dr. Luegerju, naj se odreče želji po županstvu. Posebno klerikalnejši del nove večine bi rad, da se stvari ne tirajo do skrajnosti. Klerikalci bi radi želi sad od volitev. Nemški nacionalci so pa proti temu, da bi se dr. Lueger odrekel volitvi za župana. Njim je pred vsem na tem, da bi spravili sedanjega ministerskega predsednika, ki je Poljak. Po našem mnenju so vse to le kombinacije. Tudi pred zadnjo župansko volitvijo so se razširjali taki glasovi. Radi bi na ta način dr. Luegerja pripravili, da se odreče kandidaturi za županstvo, a

se jako motijo, če mislijo, da bodo kaj dosegli. Dr. Lueger ni mož, ki bi se morda v interesu stranke čemu odrekel, še manj pa na ljubo vladi.

Gledališka podjetja v Nemčiji. Svoboda gledaliških podjetnikov se bode precej prikrajšala z nekim zakonom, katerega je sklenil državni zbor. Dosedaj je, kdor je dobil koncesijo za gledališče, lahko snoval gledališke predstave, kjer je hotel. Imel je hkratu lahko več gledaliških družb v raznih krajih. Sedaj se pa bode koncesija dala za določeno gledališko družbo. Dobil je pa ne bode vsakdo. Izkazati se bode mogel, da je v ugodnih denarnih razmerah, da se ne bode bati, da bi gledališkemu osebju ostal dolžan, kar se je že večkrat prigodilo. Povod temu zakonu je dalo to, da je več gledaliških podjetnikov zadnji čas napovedalo bankrot in so vsled tega mnogi igralci prišli v največjo bedo. Če tudi bo ta zakon nekoliko oviral razvoj gledališča, vendar je s socialnega ozira le odobrati.

Dogodki v Turčiji. V Albaniji je ustanek. Turške čete, ki so se poslale proti vstašem so se morale umakniti. Turčija utegne imeti še velike težave, ker Albanci so jako vojeviti. Turki se jih še iz prejšnjih časov dobro spominjajo. Po vseh krajih v Turčiji vlada velika nezadovoljnost mej mohamedanskim prebivalstvom. Mnogim zarotam in vstaškim odborom so poslednji čas prišli na sled. Nad 1000 oseb so zaprli. Turška vlada spoznava, da je preslaba, da bi mogla krotiti nemirne duhove po vsej državi, in zatorej skuša sporazumeti se z makedonskimi Bolgari. Obljubila je jim razne reforme, zlasti da nastavi več krščanskih uradnikov. Na Kreti vladajo tudi velike zmešnjave. Vsak čas je mogoč splošni ustanek v Turčiji.

Italijani v Afriki. Kakor po navadi, tako tudi sedaj Italijani poročajo, da so Abesinci še veliko več vojakov zgubili kakor oni sami. Po nekem poročilu iz Asmare je v boju pri Aduvi ubitih 4000 Abesincev, 6000 pa ranjenih. To je pa povse neverjetno, ker Italijani so bili prehitro jeli teči, da bi bili pobili toliko sovražnikov. Tudi kacega zanesljivega poročila Italijani dobiti ne morejo. Po došlih poročilih se Italijani pogajajo z Abesinci o predaji Adigrata. Radi bi menda, da bi jih pustili svobodno oditi, kakor so jih bili iz trdnjave Makale. Tudi misli nova italijanska vlada takoj začeti z abesinskim kraljem pogajanja za mir. Če bode le Menelik pri volji, pa bodo sklenili mir, ne da bi poprej oprali omadeževano orožao čast. Do nadaljevanja boja imajo malo veselja, ker je general Baldissera poročal, da se je celo za Masavo bati, da jo izgube.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. marca.

— (Občinski svet) imel bo v soboto, 14. marca ob 6 uri zvečer v mestni dvorani sejo. Dnevni red: I. Oznaniha predsedstva; II. Volitev dveh zastopnikov občinskega sveta v šolski odbor c. kr. obrtnih strokovnih šol; III. Določitev občinskih svetovalcev za naborni komisijon; IV. Volitev dveh občinskih svetovalcev v komisijon za odmerjanje vojaške takee; V. Personalnega in pravnega odseka poročilo: a) o določitvi letošnjih dopolnilnih volitev v občinski svet; b) o prošnji dedičev Marije Beckerjeve glede izbrisa služnosti na Nušakovi vojašnici; c) o nasvetu glede pristojbinskega oproščenja v regulacijske namene; d) o magistratovem dopisu glede kavcijona za mestni užitninski zakup; VI. Poročilo odseka za električno napravo o načrtu pogodbe glede električne naprave; VII. Občinskega svetovalca Ivana Hribarja samostalni predlog o naložitvi razpoloživega kapitala amortizacijske zaklade pri mestnem loterijskem posojilu. Tajna seja. Prizivi o stavbinskih stvareh.

— (Črnomaljska škandalozna afera.) katera se je končala pri novomeškem prizivnem sodišču s sodbo, da se je glede črnomaljskega kapelana Pristova doprinesel dokaz resnice za besede „lažnjivec, goljufivec, zapeljivec, zatiralec vere ter da ljudstvo hujska in punta“ — sili zopet na dan. Mi smo o tej, za moralni nivó škofovih agitatorjev preznačilni obranavi poročali povsem stvarno. Navedli smo samo to, kar so izpovedale priče, v uvodu pa povedali le to, kar je bilo potrebno v pojasnilo cele afele. Obsodba je uničujoča za kaplana Pristova, in če zdaj polemizira v „Slovenca“ s pričami, katere so bile zaslišane in pobija njih, pred sodiščem pod prisego izrečene izpovedbe, je to le smešen poskus, oprati se grdega madeža. To, kar se

je pred sodiščem povedalo in dognalo, ostane toliko časa resnica, dokler se pred sodiščem ne ovrže. O tej škandalozni aferi nismo sami nič pisali, nismo je izkoristili zoper klerikalno stranko; celo na neka nesramna zavijanja „Slovenca“ nismo odgovarjali, ker smo mislili, da so šteti dnevi kaplanovanja Janeza Pristova na Kranjskem Motili smo se! Škof Missia drži svojo roko nad agitatorji, — še jednemu Pristovu prizanaša! Škof Missia ljubi take agitatorje, ki se ne ustrašijo nobenega sredstva v dosego njegovih namenov; ti Ščinkovci, Rudolphi, Pešci, Hauptmani, Pristovi itd. itd. so mu k srcu prirasli; vsak drugi škof bi take duhovnike odslovil iz svoje dijeceze, samo v ljubljanski dijecezi smejo taki elementi celo pričakovati, da dobe za svoje počenjanje še nagrado. Nebo je visoko, papež daleko — si misli škof Missia in nič ga ne moti pohujšanje, kateri prouzročajo ti ljudje. „Videat consul!“ je že davno bob v steno!

— (Podpore za uradnike) Iz parlamentarnih krogov nam dobaja naslednja vest: Ljubljansko državno uradništvo se čedalje bolj vznemirja, da mu ni še došla od finančnega ministra obljubljena podpora. To vznemirjenje pospešuje vest, da so uradniki državnih železnic tako podporo že prejeli. Temu nasproti se konstatuje, da tudi železniški uradniki take podpore še niso prejeli. Ministerstvo je šele pri cesarju zaprosilo dovoljenja, zahtevati za to potrebni naknadni kredit v znesku 62.500 gld. Ko to dovoljenje dojde, zahtevala bode vlada naknadnega kredita v tem znesku od državnega zbora. Ni dvojbe, da le-ta v to privoli in potem se šele izplačajo podpore.

— (Kaj je s potresno doklado ljubljanskim učiteljem?) Deželni zbor je že meseca decembra dovolil ljubljanskim učiteljem potresno doklado za letošnje leto, namreč 50% stanarine, a dobili je še niso. Ko bi se jim kmalu nakazala, bili bi dež. odboru prav hvaležni.

— (Repertoar slovenskega gledališča) Premijera Shakespeareovega „Otella“ je bila precej dobro obiskana, vendar ne tako, kakor prve predstave Schillerjevih „Razbojnikov“. V soboto se bode „Otello“ drugič predstavljati in je pač pričakovati, da bode to pot gledališče razprodano, saj se bode predstavljala jedna najkrasnejših iger vseh časov in narodov in sicer — če sodimo po prvi predstavi — v vsakem oziru dostojno. Če se spomnimo na vse predstave v tekoči sezoni, moramo reči, da najboljše in najuspešnejše so bile predstave „Razbojnikov“ in „Otella“. Za dan 17. in 19. t. m. sta določeni benefici gđc. Jungmannove in kapelnika g. Beniškega.

— (Odbor „Glasbene Matice“) nas prosi, dodatno k včerajšnji notici objaviti, da je prevzel poverništvo za oddajo legitimacij v Gradcu gosp. Fr. Hauptmann, c. kr. profesor in ne kakor smo včeraj poročali g. Juro Hrašovec.

— (Nova artilerijska vojašnica v Ljubljani.) Kakor znano, sklenil je občinski svet ljubljanski, graditi novo artilerijsko vojašnico. Stroški iznašali bodo okoli 400.000 goldinarjev in se bode s gradnjo še letos pričelo. Mešana lokalna komisija zborovala je zadnje dni v to svrhu v mestni dvorani, posvetovala se o stavbinskem načrtu ter si tudi ogledala nekoliko stavbišč, ki bi bila primerna za to vojašnico. Do končnega sklepa še ni prišlo. Komisija snide se 24. t. m. zopet.

— („Sokol ljubljanski“) je ravnokar izdal svoje letno poročilo za društveno dobo od 1. januarja 1895. do 31. decembra 1895. Lična knjižica prinaša na prvem mestu tajnikovo poročilo, kateremu sledi izkaz o denarnem poslovanju in naposled imenik članov. „Sokol“ je imel lani 20 častnih, 330 ljubljanskih in 33 unanjih članov. Dohodkov je bilo 3064 gld. 30½ kr., troškov pa 1603 gld. 87 kr. Društveno premoženje je znašalo 4008 gld. 17 kr. Proračun za l. 1896. izkazuje primankljaja 176 gld. 80 kr., ker si mora društvo za novo telovadnico v „Narodnem domu“ kupiti telovadno orodje.

— (Domača nmetnost.) V izložbi knjigotlača g. Giontinija na Mestnem trgu je razstavljena po fotografiji narejena slika neke umrle ljubljanske meščanke. Slika je strokovnjaški izdelana, živo in naravno slikana. Vsaka poteza svedoči, kako skrbno in točno po umetniških zakonih je portret slikan. Ta slika se sme prišteti najboljšim, kar jih je doslej naredil domači slikar g. Lud. Grile, ki je z njo novič pokazal svojo nenavadno nadarjenost.

— (Mestni nasadi in naprave pod Tivoli) se bodo tudi letos primerno pomnožili. Vsakoletni

trošek, ki je tudi letos stavljen v proračun, znaša 3000 gld.

— (Novi botanični vrt in prenos nasadov in rastlin starega vrta.) Ta preselitev trajala bode leto in dan, poprej pa bode svet za novi vrt do cela prekopan, s primerno zemljo zvišan, obilo pognojen in razdeljen. Vsled tega potrebovalo se bode za ureditev in otvoritev te naprave celi dve leti. Stara, težka in visoka drevesa se bodo le deloma prestavila na novo zemljišče. Novi vrt dobi svoječasno primerno ograjo iz vlitiga železa na meter visoki kameniti podstavi.

— (Konj splasil) se je včeraj popoldne Putrihovemu hlapcu Janezu Pintariču ter dirjal mimo južnega kolodvora. Štiriletna deklica Pavla Petrič, ki je stala na cesti, prišla je pod konja, vendar se ji k sreči ni pripetila nikaka nezgoda — ostala je nepoškodovana.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Teden izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 1. do 7. marca kaže, da je bilo novorojencev 13 (= 21.32‰), mrtvorojenec 1, umrlih 23 (= 37.96‰), mej njimi so umrli za škarlatico 1, za vrtico (davico) 2, za jetiko 2, za vnetjem sopilnih organov 2, za različnimi boleznimi 16. Mej njimi sta bila 2 tujca (= 8.6‰), iz zavodov 3 (= 13.0‰). Za infekcijskimi boleznimi so obolevli, in sicer: za škarlatico 5, za vrtico 2 osebi.

— (Lovski uspehi v ljubljanskem mestnem okrožji) so bili l. 1895. naslednji: Ustrelilo se je po raznih lovskih revirjih: 80 zajcev, 20 poljskih jerebic, 120 prepelic, 20 gozdnih in 40 močvirskih kljunačev, 2 divji gosi, 50 divjih rac, 4 lisice ter 6 kraguljev oziroma jastrebov. Slavnoznani „raub-schützi“ niso doposlali še nobenega „izkaza“ o svojih plenih, a žal, da tudi — zasačen ni bil nobeden.

— (Koroška hipotečna banka) začne poslovati dne 1. julija. Kuratorji se je že konstituirali.

— (Učiteljsko društvo za mariborsko okoličje) priredi dne 25. t. m. v veliki vrtni dvorani hotela „Stadt Wien“ v Mariboru s sodelovanjem mariborske čitalnice velik koncert, čigar čisti dohodek je namenjen „Zavezi slovenskih učiteljskih društev“.

— (Razpisani službi) Mesto ravnatelja pomožnih uradov v VIII. čin. razredu pri dež. sodišču v Gradcu. Prošnje do dne 18. marca predsedstvu dež. sodišča v Gradcu. — Mesto okr. sodnega pristava pri okr. sodišču v Svincu (Eberstein). Prošnje do dne 22. marca predsedstvu dež. sodišča v Celoveu.

* (Potres) Včeraj zjutraj je bil v raznih krajih na Rumunskem precej močan potres.

* (Ukradene dragocenosti.) Grofici Colalto so bili te dni ukradeni trije koljeji v vrednosti 18.000 gld., ne ve se pa, ali na Dunaji ali v Gradcu.

* (Kratke zabave žalostni konec) V neko mesto na Češkem prišli so te dni potujoči komedijanti. Pri slovesnem vrodu v mesto je obujal star velblod največjo senzacijo. Posebno je ugajal nekemu delavcu, tako da si je želel vsaj enkrat zajahati to grbasto žival. Za čašico žganja mu je „direktor“ dovolil. Veselo se smeje je mož sedel na velbloda in ga začel naganjati ter s petami obdelavati. Končno se je velblod tega naveličal in tresčil jahača s tako silo ob tla, da se je ubil.

* („Corriger la fortune“) — s temi besedami so lahkoživi ljudje krstili in ublažili to, kar imenujemo pri nas: sleparjenje pri igri. Navaden človek slepari, kavalir pa korigira srečo. V budimpeštanskem kazinu je brat trgovskega ministra Daniela letos po zimi dobil pri igri kakih 70.000 gl. Soigralci so ga imeli na sumu, da korigira srečo in štirje gospodje so prevzeli nalogo, ga opazovati skrivaj. Zasačili so ga in ga pisмено pozvali, naj takoj izstopi iz društva.

* (Nesreča na železnici) Na progi St. Johann im Pongau-Bischofshofen je včeraj popoldne trčil brzovlak ob poštni vlak. Jeden sprevodnik je bil ubit, več oseb je bilo nevarno ranjenih, vozovi pa malone vsi poškodovani.

* (Sežgani vohun) Pred nekaj tedni našli so ljudje na železniški progi v Varšavo skoro popolnoma zgorelo človeško truplo. Listi so poročali, da se je zgodil samomor, izkazalo pa se je, da se je zgodilo grozno hudodelstvo. Zgoreli človek je bil ruski vohun Devdat Hanytkiewicz. V letih 1890. in 1891. se je mudil v Krakovu. Izdajal se je za poljskega rodoljuba, ki je moral iz Rusije zbežati, in si na ta način pridobil izdatne podpore. Nekega dne je izginil pa se lani zopet vrnil, a le za nekaj dni. Preiskava je dognala, da so neznani ljudje pripeljali Hanytkiewicza zvezanega na železniško progo v Varšavo, polili njegovo truplo s petrolejem in je užgali. Mož je zgorel. Najhrz se je to zgodilo iz osvete.

Brzjavke.

Trst 13. marca. Čez avstrijsko mejo je prišlo okoli 2000 italijanskih rezervistov-begunov.

Dunaj 13. marca. Poslanska zbornica je vzprejela proračun poljedelskega ministerstva in tudi postavko 50.000 gld. za dirke. Glasovalo se je imenoma. Sedaj se razpravlja o proračunu trgovskega ministerstva.

Dunaj 13. marca. Levica je definitivno opustila namero, sklicati shod liberalne stranke.

Rim 13. marca. General Baratieri se je odpeljal iz Masave v Neapolj, spremljata ga dva častnika. Položaj v Eritreji je jako kritičen. Posadkam v Adigratu, Agordi in Kerenu se niti provijant ne more več dovažati.

Berolin 13. marca. V političnih krogih se zatrjujejo, da dogovori ministra Goluchowskega z nemškim kancelarjem Hohenloheom in drž. tajnikom Marschallom ne tečejo preveč gladko. Doseglo se je pač porazumljenje glede Italije in obstanka trozveze, ne pa še glede postopanja Nemčije na Balkanu.

Narodno-gospodarske stvari.

— Mestna hranilnica v Radovljici. Radovljiški občinski odbor je sklenil ustanoviti v mestu Radovljici mestno hranilnico. Pri tako važnem sklepu je gotovo umestno, razmotriti vprašanje, je li tak denarni institut za Radovljico potreben ali ne, bode li donasal mestu kako korist ali ne? Da bi radovljiška hranilnica delovala zunaj radovljiškega okraja, bodisi da bi dobivala vloge od strank, bivajočih zunaj tega okraja, bodisi da bi svojo gotovino vlagala na zemljišča zunaj radovljiškega okraja, na to niti misliti ni pri obliči denarnih zavodov na Kranjskem. Za delovanje preostaje novi hranilnici le politični okraj radovljiški. Pa tudi od tega okraja odpade popolno sodni okraj kranjskogorski s 7170 stanovniki, ker obstoja za ta okraj Raiffeisenova posojilnica v Kranjski gori, ki se tudi peča s hipoteknim kreditom. Delovanje nove hranilnice se bode omejilo le na sodni okraj radovljiški. Da so pa tudi v tem okraju razmere za novo hranilnico najslabše, lahko vsak razvidi iz teh le podatkov. Radovljiški sodni okraj šteje 19.327 stanovnikov. V tem okraju delujejo že zdaj 4 Raiffeisenove posojilnice, namreč: v bohinski Srednji vasi, na Bledu, v Gorjah in v Mošnjah. Potem obstoja kot dozdaj največji denarni institut posojilnica v Radovljici, registrovana zadruga z omejenim poroštvom. Povdarjam, da se vse ta navedene posojilnice poleg osebnega kredita pečajo tudi s hipoteknim kreditom. Ako se sedaj ustanovi še hranilnica v Radovljici, bode v okraju za 19.327 stanovnikov (ta številka se gotovo še nekaj zmanjša, ker se je od zadnjega štetja v Bohinju kakor tudi v Kropi število prebivalcev radi slabih razmer znižalo) 6 denarnih zavodov ali jeden denarni zavod za 3224 stanovnikov. Kam vendar pridemo! Pomisliti je pa še treba, da se čuje, da se tudi na Bohinjski Beli in na Breznici ustanoviti Raiffeisenovi posojilnici. Znano je tudi, da občine, ležeče na desnem bregu Save, namreč Bohinjska Bistrica s 1791 stanovniki, bohinska Srednja vas s 2538 stanovniki, Bled z 2844 in Gorje z 2403 ali te 4 občine skupaj z 9576 stanovniki nikakor ne gravitirajo v Radovljico, kar se je najbolj pokazalo s tem, da hče Bohinj imeti zase sodišče in da zahteva Bled isto za preje naštetih 4 občine. Te občine se bodo tedaj pač držale svojih denarnih institutov in ne bodo dale kaj opraviti radovljiški hranilnici. Tudi občini Kamna gorca in Kropa, prva s 715 stanovniki in druga z 892 stanovniki ne bodete dali kaj opraviti radovljiški hranilnici, ker tam niso razmere take, da bi se potreboval tak kredit, na kakega ne izposojujejo posojilnice. Občina Olšice z 1112 stanovniki gravitira že v Kranj. Tamošnji prebivalci pridejo le takrat v Radovljico, kadar morajo, ker gre tudi sploh tok ljudstva z viših v nižje kraje po dolini proti sredini dežele. Od tam ni pričakovati obilo posla za hranilnico. Preje sem že navedel, da obstoja v Mošnjah Raiffeisenova posojilnica. Tudi ta posojilnica bode sama lahko zadoščala tamošnjim potrebam. Ostanejo tedaj le še te-le občine: Lanco s številom stanovnikov 589, Lesce s 425, Radovljica s 631, Predtrg s 278, Begunje s 1210, Breznica s 1398, tedaj 6 občin s številom 4531 prebivalcev.

Za te občine pa že obstoja posojilnica v Radovljici, ki je jako dobro fundirana. Da pa hranilnica ne bode mogla konkurirati s posojilnico, je očito, če se pomisli, da posojilnica že zdaj daje posojila po 4½‰ na leto in da že zdaj izposojuje na amortizacije. Posojilnica je vsled rezervnega zaklada tudi v stanu vsaki čas vloge obrestovati po 4½‰ na leto. Kje bode mogla to storiti hranilnica? Razven tega je pa hranilnica vezana na pupilarno varnost in pri osebnem kreditu na posebno dobre poroke. Posojilnica ima pa glede tega bolj proste roke. Pri takih razmerah pač ni mogoče, da bi si hranilnica dobila kak glas pri ljudeh. Od take hranilnice tedaj ni pričakovati za mesto posebne koristi. Še nekaj! Vidi se, da si gospodje, ki vodijo mestno upravo in ki vodijo posojilnico, niso najboljši prijatelji. Dobro bi bilo, ako bi se mestni očetje jednokrat malo ponižali in posojilničarjem stavili kako ponudbo, da bi se oba instituta spojila. Tudi tukaj naj velja: Sloga jači, nesklad tlači! Jeden institut bi izhajal, oba pa ne bodeta.

Dr. J. V.

V soboto dne 14. marca 1896.

Drugokrat:

OTELLO.

Zaloigra v petih dejanjih. Spisal Shakespeare. Poslovenil „A.“
Režiser g. Rudolf Ineman.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 7,8. uri.
Konec ob 10. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.

Prihodnja predstava bo v torek, dne 17. marca 1896.

Loterijne srečke 11. marca.

V Brnu: 43, 26, 74, 68, 71.

Meteorološko poročilo.

Marec	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
12.	9. zvečer	731.5	4.0	sr. jzah.	jasno	
13.	7. zjutraj	731.8	3.0	sr. jzah.	oblačno	0.0
"	2. popol.	731.7	6.2	brezvetr.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 3.8°, za 0.8° nad nor-
malom.

Dunajska borza

dne 13. marca 1896.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		05	
Avstrijska zlata renta	122		40	
Avstrijska krona renta 4%	101		40	
Ogerska zlata renta 4%	122		20	
Ogerska krona renta 4%	98		95	
Avstro-ogerske bančne delnice	1000		—	
Kreditne delnice	380		—	
London vista	120		70	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59		—	
90 mark	11		80	
90 frankov	9		57 1/2	
Italijanski bankovci	43		55	
C. kr. cekini	5		65	

Adolf Hauptmann naznanja v svo-
jem in vseh svojih sorodnikov, znancev in prija-
teljev imenu pretužno vest, da je njegova iskreno-
ljubljenca, nepozabna soproga, gospa

Emilija Hauptmann roj. Spilar

po dolgotrajni bolezni dne 13. marca ob 2. uri
zjutraj, previdena s svetotajstvi za umirajočo, v
29. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne rajnice bode jutri v soboto
dne 14. t. m. ob 1/5. uri popoldne iz hiše žal-
losti, Sv. Petra cesta št. 43, na pokopališče pri
sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v Št. Pe-
terski cerkvi. (2081)

V Ljubljani, dne 13. marca 1896.

Zahvala.

Za vsestransko izraženo sočutje in darovane
vence o priliki smrti našega iskreno ljubljenega
činka

IVKA

izraža najglobljejo zahvalo (2079)

rodbina dr. Marolt-ova.

Na Vrhniki, dne 12. sušca 1896.

VABILO

VESELICI

katero priredi

narodna čitalnica v Škotji Loki

v nedeljo 15. marca 1896. leta
v svojih prostorih.

VSPORED:

1.) Sviranje na citrah. (2080)

2.) „Popolna žena“.

Veseloigra v 1 dejanju.

Osebe: Vrabelj, upokojeni uradnik. Pavel Zdrav, zdravnik.
njegov bratranec. Lujiza, njegova žena. Minka, služabnica.

3.) „Stric Jaka“.

Šaljiva igra v 2 dejanjih.

Osebe: Stric Jaka, Lipe Iglarček, krojač Urška, njegova žena.

Začetek točno ob 7,8. uri zvečer.

Vstopnina za ude 20 kr., za neude 30 kr.

V obilno udeležitev vabi najljubše odbor.

Za pisarno

v tovarni na deželi se išče

gospodičina ali vdova brez otrok

z lepo pisavo, večja v računstvu, nemškega in slovenskega
jezika zmožna. — Ponudbe vzprejema g. Feliks Urbano
v Ljubljani. (2033-3)

Universal-Bodega

Dunaj Univerzalna vinska klet Berlin

Direktni uvoz! Prva razpošiljevalnica!

priloga pod jamstvom za čistost in pristnost svoja
jako fina, stara, uležana španjska in portugalska

bolniška in desertna vina

malago, madeiro. (1929-5)

sherry, port, marsalo, lacrimae Christi.

Prodaja je v 1/4 in 1/2, steklenicah po izvirnih cenah
gospod Fran Richter

špecerija v Ljubljani, Florijanske ulice št. 10.

Vsak svoj tiskar!

Senzacionalno!

Nova iznajdba!

Ameriška tiskarna s pismenkami od kavčuka

s katero napraviš adresne karte, cirkularje, naznanila
vsake vrste, numeriranje itd. Lahko uporabljane in cena
naprava omogočujeta vsakemu, imeti svojo tiskarno, ka-
tere faktična vrednost se v vseh trgovskih in obrtniških
krogih dobro obnese. Cene za popolno tiskarno z ele-
gantno ploščinasto kaseto, večvrstnim vrstomerom in
stavilno skobo vred:

Št. 1 s 121 črkami gld. 2.— Št. 3 s 220 črkami gld. 3.—

" 2 " 176 " 2.50 " 4 " 310 " 3.75

Št. 5 s 387 črkami gld. 4.50.

Permanentne barvne blazinice v vseh barvah: 10x6 cm

velike 40 kr., 11x7 cm velike 60 kr., 16x8 cm velike 1 gld.

Razpošilja proti povzetju jedina glavna zaloga za

Avstro-Ogersko

M. Rundbakin, Dunaj. II.,

(1774-7) Glockengasse 2.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopajoči omenjeni prihajalni in odhajalni časi omenjeni so v
srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po mestni osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Co-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Anzeo, Ischl, Gmunden,
Holnegg, Steyr, Linz, Budejovci, Pilsen, Marijine vane, Hebr,
Karlove vane, Francovo vane, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.

Ob 1. uri 10 min. ghitraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. uri 10 min. ghitraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Co-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Colovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Colovec, Ljubno,
čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Innocest,
Bregence, Ouhli, Genevo, Paris, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl, Bude-
jovci, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Francovo vane, Karlove vane,
Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 10 min. ghitraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. uri 40 min. zvečer mešani vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. ghitraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipe-
skega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov,
Pilsen, Budejovci, Solnograda, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Anzeo,
Ljubna, Colovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 4. uri 10 min. ghitraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.

Ob 11. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipkega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih
varov, Pilsen, Budejovci, Solnograda, Lince, Steyr, Parisa, Geneve,
Ouhli, Bregence, Innocest, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna,
Colovec, Pontabla, Trbiša.

Ob 2. uri 35 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.

Ob 4. uri 15 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal,
Beljaka, Colovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 15 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga Mesta.

Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz
Ljubnega, Beljaka, Colovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 25 min. ghitraj v Kamnik.

Ob 8. uri 5 min. popoldne " " "

Ob 9. uri 5 min. zvečer " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. ghitraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. popoldne " " "

Ob 9. uri 30 min. zvečer " " " (1705-61)

Kancelist

vešč notarskih opravil in s lepo pisavo
se vzprejme.

Ponudbe s spričevali vzprejema upravništvo
„Slovenskega Naroda“. (2067-3)

Naznanilo

gg. restavratêrjem in gostilničarjem!

Gospodom restavratêrjem in gostilničarjem, ki gotovo
radi svojim gostom postrežejo s fino ogersko salamo,
priporočam

najfinejše salame

kilo po 1 gld. 50 kr. — Pošiljam tudi po pošti.

Z veselo poštovanjem (2075-1)

Anton Gorian

v Ljubljani, Čevljarske ulice šte. 4.

Največja izber

dunajskih klobučnih modelov

(2054) za dame in otroke VI. (1)

slamnikov brez nakita

« v najnovejših oblikah »

cvetlic, trakov in perja itd.

Ženski žalni klobuki

se v treh urah naredé v modni prodjalnici

Karol Recknagel.

Št. 30 pr.

Razpis službe.

(2078-1)

Na kirurški oddelku deželne bolnice v Ljubljani
je oddati definitivna

služba asistenta

z letno plačo 800 gld., s pravico do 4 v pokojnino vstevnih petletnic po
100 gld. ter s prostim stanovanjem, prosto kurjavo in razsvetljavo.

Prosilci za to službo pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o starosti,
domovinski pravici, o doktoratu vsega zdravilstva ter o dovršitvi kakega
operacijskega tečaja, o dosedanjem službovanju ter o znanju slovenskega ali
kaknega drugega slovanskega in nemškega jezika

do 4. aprila 1896

vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 5. marca 1896. l.